

✧ Texty na tento týden - Genesis 32-35

✧ Základní verš

„Otázal se: ‚Jak se jmenuješ?‘ Odpověděl: ‚Jákob‘. Tu řekl: ‚Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstáls.‘“
(Gn 32:28.29)

Rodinná sága o Jákobovi pokračuje. Navzdory různým zkušenostem – dobrým i špatným – se neustále zjevuje Boží ruka a věrnost Hospodina zaslíbením smlouvy.

V centru naší pozornosti v této lekci bude Jákobova pout' poté, co opustil Lábanu. Čeká ho setkání s Ezauem, obětí jeho zrady. Jak se k celé situaci postaví Ezau, kterého Jákob tak hanebně podvedl?

Naštěstí pro Jákoba, uprostřed strachu z nadcházejících událostí se mu zjevil Bůh jeho otců. Tato událost bude později známa jako „čas souzení pro Jákoba“ (viz Jr 30,5–7). Té noci se úskočný Jákob stává „Izraelem“. Nové jméno znamená v tomto případě nový začátek, který v konečném důsledku povede k vytvoření samostatného národa pojmenovaného po něm.

Vše, co nám Písmo zaznamenává o životě patriarchů a jejich rodin, ukazuje na věrného Boha, který plní svá zaslíbení. Činí tak i přesto, že se občas zdá, že se jeho lid ze všech sil snaží naplnění těchto zaslíbení zabránit.

✧ Osnova lekce:

Tento týden se budeme věnovat druhé části Jákobova životního příběhu – jeho návratu domů, setkání s bratrem i dalším událostem v jeho životě.

- Gn 32:23–32 - Zápas s Bohem (neděle)
- Gn 33:1–4 - Setkání bratrů (pondělí)
- Gn 34:24–31 - Zneuctění Díny (úterý)
- Gn 35:1–5 - Problémy s modloslužbou (středa)
- Gn 35:16–20 - Smrt Ráchel (čtvrtek)

NE 29. května – ZÁPAS S BOHEM

Gn 32:23-32 „²³A té noci vstal, vzal obě své ženy i obě své služky a jedenáct svých synů a přebrodil se přes Jabok. ²⁴Vzal je a převedl je přes potok se vším, co měl. ²⁵Pak zůstal Jákob sám a tu s ním kdosi zápolil, dokud nezvešla jitřenka. ²⁶Když viděl, že Jákoba nepřemůže, poranil mu při zápolení kyčelní kloub, takže se mu vykloubil. ²⁷Neznámý řekl: ‚Pusť mě, vzešla jitřenka.‘ Jákob však odvětil: ‚Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš.‘ ²⁸Otázal se: ‚Jak se jmenuješ?‘ Odpověděl: ‚Jákob.‘ ²⁹Tu řekl: ‚Nebudou tě už jmenovat Jákob (to je Úskočný), nýbrž Izrael (to je Zápasí Bůh), neboť jsi jako kníže zápasil s Bohem i s lidmi a obstáls.‘ ³⁰A Jákob ho žádal: ‚Pověz mi přece své jméno!‘ Ale on odvětil: ‚Proč se ptáš na mé jméno?‘ A požehnal mu tam. ³¹I pojmenoval Jákob to místo Peniel (to je Tvář Boží), neboť řekl: ‚Viděl jsem Boha tváří v tvář a byl mi zachován život.‘ ³²Slunce mu vzešlo, když minul Penúel, ale v kyčli byl chromý.‘

Gn 32:7 „Poslové se vrátili k Jákobovi a řekli: ‚Přišli jsme k tvému bratru Ezauovi, ale on ti už jde vstříc a je s ním čtyři sta mužů.‘“

Gn 32:11 „Nejsem hoden veškerého tvého milosrdenství a vší tvé věrnosti, které jsi svému služebníku prokázal. Tento Jordán jsem překročil s holí, a teď mám dva tábory.‘“

Oz 12:3.4 „³Těž s Judou povede Hospodin spor, Jákoba ztrestá za jeho cesty, odplatí mu podle jeho skutků. ⁴Už v mateřském životě úskočně jednal se svým bratrem, ale v mužném věku jako kníže zápasil s Bohem.‘“

Gn 32:25 ČSP „Pak Jákob zůstal sám a zápasil s ním nějaký muž až do východu jitřenky.‘“

Iz 53:3 „Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolestí, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili.‘“

Da 10:5 „Pozvedl jsem oči a spatřil jsem, hle, jakýsi muž oblečený ve lněném oděvu. Na bedrech měl pás z třpytivého zlata z Úfazu.“

Joz 5:13-15 „¹³Když byl Jozue u Jericha, rozhlédl se, a hle, naproti němu stojí muž a má v ruce tasený meč. Jozue šel k němu a zeptal se ho: „Patříš k nám nebo k našim protivníkům?“ ¹⁴Odvětil: „Nikoli. Jsem velitel Hospodinova zástupu, právě jsem přišel.“ I padl Jozue tvář k zemi, klaněl se a otázel se: „Jaký rozkaz má můj pán pro svého služebníka?“

¹⁵Velitel Hospodinova zástupu Jozuovi odpověděl: „Zuj si z nohou opánky, neboť místo, na němž stojíš, je svaté.“ A Jozue tak učinil.“

PO 30. května – SETKÁNÍ BRATRŮ

Gn 33:1-4 „¹Potom se Jákob rozhlédl a viděl, že přichází Ezau a s ním čtyři sta mužů. I rozdělil zvlášť děti Lejiny a Rácheliny a obou otrokyň. ²Dopředu postavil otrokyně a jejich děti, za ně Leu s jejími dětmi a Ráchel s Josefem dozadu. ³Sám se ubíral před nimi a sedmkrát se poklonil až k zemi, než k svému bratrovi přistoupil. ⁴Ezau se k němu rozběhl a objal ho, padl mu kolem krku a políbil ho; oba zaplakali.“

Gn 33 „¹Potom se Jákob rozhlédl a viděl, že přichází Ezau a s ním čtyři sta mužů. I rozdělil zvlášť děti Lejiny a Rácheliny a obou otrokyň. ²Dopředu postavil otrokyně a jejich děti, za ně Leu s jejími dětmi a Ráchel s Josefem dozadu. ³Sám se ubíral před nimi a sedmkrát se poklonil až k zemi, než k svému bratrovi přistoupil. ⁴Ezau se k němu rozběhl a objal ho, padl mu kolem krku a políbil ho; oba zaplakali. ⁵Pak se Ezau rozhlédl a spatřil ženy a děti. Tázał se: „Koho to máš s sebou?“ Jákob odpověděl: „To jsou děti, jimiž Bůh milostivě obdaroval tvého otroka.“ ⁶Mezitím přistoupily otrokyně se svými dětmi a poklonily se. ⁷Pak přistoupila i Lea a její děti a poklonily se. Naposled přistoupil Josef a Ráchel a poklonili se. ⁸Ezau se otázel: „K čemu je celý ten tábor, s kterým jsem se setkal?“ Odvětil: „Abych získal přízeň svého pána.“

⁹Ezau řekl: „Mám dost, bratře. Ponech si, co máš.“ ¹⁰Ale Jákob naléhal: „Jestliže jsem získal tvoji přízeň, přijmi prosím ode mne ten dar, vždyť smím vidět tvou tvář, a to je jako bych viděl tvář Boží. Tak přívětivě jsi mě přijal! ¹¹Přijmi prosím z mého požehnání, co jsem ti přinesl, neboť Bůh se nade mnou smiloval a mám všeho dost.“ Tak ho nutil, až Ezau přijal.

¹²A navrhl: „Vydejme se na cestu, půjdu s tebou.“ ¹³Ale on mu odpověděl: „Můj pán ví, že děti jsou útlé a že mám s sebou březí ovce a krávy. Budou-li hnány po celý den, všechny ovce uhynou. ¹⁴Nechť se prosím můj pán ubírá před svým otrokem a já potáhnu pomalu, jak může jít stádo, které je přede mnou, a jak mohou děti; pak přijdu k svému pánu do Seíru.“

¹⁵Ezau na to řekl: „Dovol, abych ti tu ponechal několik svých lidí.“ On však odpověděl: „K čemu to? Jen když jsem získal přízeň svého pána.“ ¹⁶A tak se Ezau toho dne vrátil svou cestou do Seíru, ¹⁷kdežto Jákob vytáhl do Sukótu a vystavěl dům a pro svůj dobytek udělal přístřešky. Proto pojmenoval to místo Sukót (to je Přístřešky). ¹⁸Potom přišel Jákob cestou z Rovin aramských pokojně k městu Šekemu, které je v zemi kenaanské. Utábořil se před městem ¹⁹a od synů Chamóra, otce Šekemova, koupil za sto kesit díl pole, na němž si postavil stan. ²⁰I zřídil tam oltář a nazval jej ‚Él je Bůh Izraelův‘.“

Gn 32:5.19.21 „⁵A přikázal jim: „Vyřídte mému pánu Ezauovi toto: Tvůj otrok Jákob vzkazuje: Až dosud jsem prodléval jako host u Lášana. ... ¹⁹odvětiš: „Je to dar od tvého otroka Jáкова, poslaný jeho pánu Ezauovi; on sám je za námi.“ ...

²¹A dodejte: „Také tvůj otrok Jákob je za námi, neboť řekl: Darem, který jde přede mnou, chci ho usmířit a teprve potom spatřit jeho tvář. Snad mě přijme milostivě.““

Gn 27:27-29 „²⁷Přistoupil tedy a políbil ho. Když Izák ucítil vůni jeho šatu, požehnal mu slovy: „Hle, vůně mého syna jako vůně pole, jemuž žehná Hospodin. ²⁸Dej ti Bůh z rosy nebes a ze žírnosti země, i hojnost obilí a moštu. ²⁹At ti slouží lidská pokolení, ať se ti klanějí národy. Budeš panovat nad svými bratry a synové tvé matky se ti budou klanět. Kdo prokleje tebe, bude proklet, kdo žehnat bude tobě, sám bude požehnan.““

Am 5:22 „Když mi přinášíte zápalné oběti a své oběti přídavné, nemám v nich zalíbení, na pokojnou oběť z vašeho vykrmeného dobytka ani nepohlédnu.“

ÚT 31. května – ZNEUCTĚNÍ DÍNY

Gn 34:24-31 „²⁴Poslechli tedy Chamóra a jeho syna Šekema všichni, kdo měli právo vycházet k bráně jeho města; dal se obřezat každý mužského pohlaví, kdo vycházel k bráně jeho města. ²⁵Ale třetího dne, když byli v bolestech, vtrhli bezpečně do města s mečem v ruce dva Jákobovi synové, Šimeón a Lévi, bratři Díny, a všechny mužského pohlaví povraždili. ²⁶Zavraždili mečem také Chamóra a jeho syna Šekema, vzali z Šekemova domu Dínu a odešli. ²⁷Na pobité potom přišli Jákobovi synové a za poskvrnění své sestry město vyloupili. ²⁸Pobrali jejich brav a skot i jejich osly a co bylo v městě i na poli. ²⁹Zajali všechny jejich děti a jejich ženy a uloupili všechno jejich jmění, vše, co bylo v domě. ³⁰I řekl Jákob Šimeónovi a Lévimu:

„Přivedete mě do zkázy, způsobili jste, že vzbuzuji nelibost u obyvatel země, u Kenaanců a Perizejců. Mám málo lidí. Seberou-li se proti mně, pobijí mě a budu vyhuben já i můj dům.“³¹ Odvětili: „Což směl s naší sestrou zacházet jako s děvkou?““

Gn 33:18.19 „¹⁸Potom přišel Jákos cestou z Rovin aramských pokojně k městu Šekemu, které je v zemi kenaanské. Utábořil se před městem ¹⁹a od synů Chamóra, otce Šekemova, koupil za sto kesít díl pole, na němž si postavil stan. ²⁰I zřídil tam oltář a nazval jej ‚Él je Bůh Izraelův‘.“

Gn 34 „¹Dína, kterou Jákosovi porodila Lea, si vyšla, aby se podívala na dcery té země. ²Uviděl ji Šekem, syn Chivejce Chamóra, knížete země, vzal ji a ležel s ní, a tak ji ponížil. ³Přilnul však k Díně, dceři Jákosově, celou duší, zamiloval si tu dívku a vmlouval se do jejího srdce. ⁴Svému otci Chamórovi pak Šekem řekl: ‚Vezmi mně to děvčátko za ženu.‘ ⁵Když Jákos uslyšel, že Šekem jeho dceru Dínu poskrvil, byli jeho synové na poli s dobyttem. Jákos mlčel, dokud nepřišli. ⁶Šekemův otec Chamór pak vyšel k Jákosovi, aby s ním promluvil. ⁷Jákosovi synové přišli z pole, jakmile o tom uslyšeli. Bolestně to ty muže ranilo a velmi se rozlítli. Vždyť spáchal v Izraeli hanebnost, ležel s dcerou Jákosovou, a to je nepřipustné. ⁸Chamór s nimi mluvil takto: ‚Můj syn Šekem lpí na vaší dceři celou duší. Dejte mu ji prosím za ženu.‘ ⁹Spřizněte se s námi, dávejte své dcery nám a berte si dcery naše. ¹⁰Můžete sídlit s námi, je před vámi celá země. Usadte se, volně v ní obchodujte a mějte ji jako vlastní.‘ ¹¹Také Šekem jejinu otci a jejím bratrům řekl: ‚Kéž bych získal vaši přízeň. Dám vám, oč mě požádáte.‘ ¹²Určete mi jakkoli veliké věno i dar. Dám vám, oč mě požádáte, jen mi tu dívku dejte za ženu!‘ ¹³Avšak Jákosovi synové odpověděli Šekemovi a jeho otci Chamórovi lživě. Jednali tak proto, že jejich sestru Dínu poskrvil. ¹⁴Řekli jim: ‚To my nemůžeme udělat, abychom dali svou sestru muži neobřezanému, byla by to pro nás potupa.‘ ¹⁵Svolíme jen tehdy, budete-li jako my: dá-li se u vás každý mužského pohlaví obřezat.‘ ¹⁶Pak vám budeme dávat své dcery a budeme si brát dcery vaše, usídlíme se u vás a staneme se jedním lidem. ¹⁷Jestliže nás neuposlechnete a nedáte se obřezat, vezmeme svou dceru a odejdeme.‘ ¹⁸Chamórovi i jeho synu Šekemovi se jejich slova líbila. ¹⁹Mládenc nemeškal a vykonal to, neboť si Jákosovu dceru oblíbil. V otcově domě byl ze všech nejváženější. ²⁰Chamór a jeho syn Šekem přišli k bráně svého města a promluvíli k mužům svého města: ²¹‚Tito muži se k nám chovají pokojně. Ať se tedy usídlí v zemi a volně v ní obchodují. Ať je pro ně tato země na všechny strany otevřená. My si budeme brát za ženy jejich dcery a budeme jim dávat dcery své.‘ ²²Avšak aby s námi bydleli jako jeden lid, svolí ti muži jen tehdy, dá-li se u nás každý mužského pohlaví obřezat, jako jsou obřezáni oni.‘ ²³Nebudou tak jejich stáda a majetek i všechny jejich dobytek patřit nám? Budíme jen svolni a oni se u nás usídlí.‘ ²⁴Poslechli tedy Chamóra a jeho syna Šekema všichni, kdo měli právo vycházet k bráně jeho města; dal se obřezat každý mužského pohlaví, kdo vycházel k bráně jeho města. ²⁵Ale třetího dne, když byli v bolestech, vrhli bezpečně do města s mečem v ruce dva Jákosovi synové, Šimeón a Lévi, bratři Díny, a všechny mužského pohlaví povraždili. ²⁶Zavraždili mečem také Chamóra a jeho syna Šekema, vzali z Šekemova domu Dínu a odešli. ²⁷Na pobité potom přišli Jákosovi synové a za poskrvení své sestry město vyloupili. ²⁸Pobrali jejich brav a skot i jejich osly a co bylo v městě i na poli. ²⁹Zajali všechny jejich děti a jejich ženy a uloupili všechno jejich jmění, vše, co bylo v domě. ³⁰I řekl Jákos Šimeónovi a Lévimu: ‚Přivedete mě do zkázy, způsobili jste, že vzbuzuji nelibost u obyvatel země, u Kenaanců a Perizejců. Mám málo lidí. Seberou-li se proti mně, pobijí mě a budu vyhuben já i můj dům.‘

³¹ Odvětili: „Což směl s naší sestrou zacházet jako s děvkou?““

Lv 19:29 „Nezneuctíš svou dceru tím, že bys ji učinil nevěstkou, aby země nepropadla smilstvu a nebyla naplněna mrzkostí.“

ST 1. června – PROBLÉMY S MODLOSLUŽBOU

Gn 35:1-5 „¹I řekl Bůh Jákosovi: ‚Vstaň a vystup do Bét-elu, usad’ se tam a udělej tam oltář Bohu, který se ti ukázal, když jsi prchal před svým bratrem Ezauem.‘“ ²Jákos tedy řekl svému domu i všem, kteří byli s ním: ‚Zbavte se cizích bohů, které máte mezi sebou! Očist’te se, převlékněte si šat, ³budeme putovat do Bét-elu. Chci tam udělat oltář Bohu, který mi odpověděl v den mého souzení a byl se mnou na cestě, kterou jsem šel.‘“ ⁴Odevzdali tedy Jákosovi všechny cizí bůžky, které u sebe měli, i všechny náušnice a Jákos je zakopal pod posvátným stromem u Šekemu. ⁵Potom táhli dál. Na okolní města padl děs Boží; proto Jákosovy syny nepronásledovali.“

Gn 34:30.31 „³⁰I řekl Jákos Šimeónovi a Lévimu: ‚Přivedete mě do zkázy, způsobili jste, že vzbuzuji nelibost u obyvatel země, u Kenaanců a Perizejců. Mám málo lidí. Seberou-li se proti mně, pobijí mě a budu vyhuben já i můj dům.‘“

³¹ Odvětili: „Což směl s naší sestrou zacházet jako s děvkou?““

Gn 35:1-15 „¹I řekl Bůh Jákosovi: ‚Vstaň a vystup do Bét-elu, usad’ se tam a udělej tam oltář Bohu, který se ti ukázal, když jsi prchal před svým bratrem Ezauem.‘“

²Jákos tedy řekl svému domu i všem, kteří byli s ním: „Zbavte se cizích bohů, které máte mezi sebou! Očistěte se, převléknete si šat, ³budeme putovat do Bét-elu. Chci tam udělat oltář Bohu, který mi odpověděl v den mého souzení a byl se mnou na cestě, kterou jsem šel.“ ⁴Odevzdali tedy Jákosovi všechny cizí bůžky, které u sebe měli, i všechny náušnice a Jákos je zakopal pod posvátným stromem u Šekemu. ⁵Potom táhli dál. Na okolní města padl děs Boží; proto Jákosovy syny nepro následovali. ⁶Tak přišel Jákos i všechny lid, který byl s ním, do Lúzu, to je do Bét-elu v zemi kenaanské. ⁷Tam vybudoval oltář a vzýval na tom místě Boha Bét-elu, neboť se mu tam zjevil sám Bůh, když prchal před svým bratrem. ⁸Zde zemřela Rebečina chůva Debóra a byla pochována dole u Bét-elu pod posvátným dubem, který pojmenoval Posvátný dub pláče. ⁹I ukázal se Bůh znovu Jákosovi, když přišel z Rovin aramských, a požehnal mu ¹⁰slovy: „Tvé jméno bylo Jákos; už nebudeš zván Jákos, tvé jméno bude Izrael.“ A dal mu jméno Izrael. ¹¹Dále mu Bůh řekl: „Já jsem Bůh všemohoucí. Plod' a množ se; vzejde z tebe národ a společenství pronárodů, i králové vzejdou z tvých beder. ¹²Zemi, kterou jsem dal Abrahamovi a Izákovi, tu dám tobě; tvému potomstvu dám tuto zemi.“ ¹³Potom Bůh vystoupil od něho z toho místa, kde s ním mluvil. ¹⁴A Jákos na tom místě, kde s ním mluvil, postavil posvátný sloup, sloup kamenitý, a vykonal na něm úlitbu: polil jej svrchu olejem. ¹⁵Místu, kde s ním mluvil Bůh, dal Jákos jméno Bét-el.“

Gn 35:7 ČSP „Postavil tam oltář a nazval to místo El Bét-el, protože tam se mu zjevil Bůh, když utíkal před svým bratrem.“

Gn 31:19.32 „¹⁹Když Lában odešel ke strážci svého bratra, ukradla Ráchel otcovy domácí bůžky. ... ³²Ale u koho najdeš své bohy, ten nezůstane naživu! Před našimi bratry si prohlédni všechno, co mám, a vezmi si své.“ Jákos totiž nevěděl, že je Ráchel ukradla.“

ČT 2. června – SMRT RÁCHEL

Gn 35:16-20 „¹⁶Potom z Bét-elu odtáhli. A když už byli nedaleko Efraty, Ráchel porodila; měla však těžký porod. ¹⁷Když těžce rodila, pravila jí porodní bába: „Neboj se, máš zase syna!“ ¹⁸Ve chvíli, kdy umírala a život z ní unikal, pojmenovala ho Ben-oni (to je Syn mého zmaru), ale otec ho nazval Benjamín (to je Syn zdatu). ¹⁹Ráchel umřela a byla pohřbena u cesty do Efraty, což je Betlém. ²⁰Jákos nad jejím hrobem postavil pamětní sloup, a to je památník Ráchelina hrobu až dodnes.“

Gn 35:21-29 „²¹Potom táhl Izrael dál a postavil svůj stan opodál Migdal-ederu. ²²Když Izrael přebýval v oné zemi, šel Rúben a ležel s ženinou svého otce Bilhou. Izrael se o tom doslechl... Synů Jákosových bylo dvanáct. ²³Synové Lejini: Rúben, Jákosův prvorozený, Šimeón a Lévi, Juda, Isachar a Zabulón. ²⁴Synové Ráchelini: Josef a Benjamín. ²⁵Synové Rácheliny otrokyně Bilhy: Dan a Neftalí. ²⁶A synové Lejiny otrokyně Zilpy: Gád a Ašer. To jsou synové Jákosovi, kteří se mu narodili v Rovinách aramských. ²⁷Jákos přišel k svému otci Izákovi do Mamre, do Kirjat-arby, což je Chebrón, kde Abraham a Izák pobývali jako hosté. ²⁸Izák se dožil sto osmdesát let. ²⁹I zesnul Izák a zemřel a byl připojen k svému lidu, stár a sytý dnů. Jeho synové Ezau a Jákos ho pochovali.“

Gn 15:1 „Po těchto událostech se stalo k Abramovi ve vidění slovo Hospodinovo: „Nic se neboj, Abrame, já jsem tvůj štít, tvá přehojná odměna.““

Gn 30:3 „Odvétila: „Tu je má otrokyně Bilha; vejdi k ní! Porodí na má kolena, a tak i já budu mít z ní syny.““

PÁ 3. června – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 18. kapitolu „Jákosův noční zápas“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 195–203; NUD 89–92).

„Jákosova zkušenost během oné noci zápasu a úzkosti představuje soužení, jímž bude muset projít Boží lid těsně před druhým příchodem Ježíše Krista. [...]

Stejnou zkušenost prožije Boží lid ve svém závěrečném zápase s mocnostmi zla. Bůh vyzkouší jejich víru, vytrvalost a důvěru v Boží moc. Satan se je bude snažit zastrašit myšlenkou, že jejich hříchy jsou příliš velké, než aby mohly být odpuštěny. Když se ohlédnou zpět na svůj život, jejich naděje pohasne. U vědomí Boží milosti a svého upřímného pokání se však budou dovolávat Božích zaslíbení. Jejich víra neztroskotá proto, že jejich modlitby nebudou okamžitě vyslyšeny. Z jejich nitra bude tryskat prosba: „Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš“ (Gn 32,27). [...]

Jákosův příběh je ujištěním, že Bůh nezavrhně ty, kdo byli svedeni k hříchu, ale v upřímném pokání se k němu vrátili. Bůh svého služebníka poučil, že pouze Boží milost mu může dát požehnání, po němž prahne. Tak tomu bude i s těmi, kdo žijí v posledních dnech. Ve vši své bezmocnosti a nicotě musíme důvěřovat v zásluhy ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Spasitele. Nikdo, kdo si bude takto počínat, nezahyne.“ (PP 201–203; NUD 91.92)

Otázky k rozhovoru

1. Proč je Jákosova slabost příležitostí pro Boží milost? Jak souvisí Jákosova zkušenost se slovy apoštola Pavla: „Když jsem slabý, jsem silný“ (2K 12,10)?
2. Proč podle vás Bible odhaluje tolik nepřekných podrobností o životě mnoha svých postav? Co z toho vyplývá? Jaké poučení si z toho můžeme vzít?
3. Uvažujte o problémech modlářství. Jaké jsou nejvýraznější modly, idoly naší kultury, naší civilizace? Jak se můžeme ujistit, že neuctíváme nic jiného a nikoho jiného než Hospodina?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

